

1575 Matteus 6

Startdienst PG Heusden, 19 september 2021

Gemeente van Christus,

1.

Vrijdagmiddag werd er hard gewerkt om de kerktuin op zijn mooist te krijgen voor de concerten van gisteren en de *Startdag* van vandaag.

Een groep kerkrentmeesters en gemeenteleden heeft nieuw grind gestort, onkruid gewied, geveegd, foto's werden opgehangen. Er was frisdrank, er waren de onvermijdelijke flauwe grappen van de dominee over taakstraffen.

De zon scheen, het was warm maar net niet te warm om te werken.

Ik heb gistermiddag zelf alleen maar praatjes verkocht en niet meegedaan aan het zware werk, dus misschien heb ik een iets te rooskleurig beeld. Maar het was even zoals het hoort te zijn: een groepje mensen die zich samen inzetten voor de kerk, en dus ook voor de stad en de samenleving, in een mooie, hartelijke, vredige sfeer.

Het was een gewone vrijdagmiddag, niet zo spectaculair allemaal, maar toch, bijbels gezegd, gelovig gezegd: het *Koninkrijk van God* was even heel dichtbij.

Soms hebben we dat besef, dat de hemel de aarde even raakt, dat het Koninkrijk van God nabij is. Bij de geboorte van een kind. Als twee mensen liefde vinden bij elkaar. Een lied of een schilderij of een boek dat je diep raakt. Een gezellige maaltijd met vrienden of familie. Een prachtige wolkenlucht of een schitterend uitzicht. Een besef van dankbaarheid bij een avondmaalsviering, of gewoon wanneer de bijbel opengaat. Een besef van vrede en geborgenheid – ook in het aangezicht van de dood. Soms hebben we even het besef dat de hemel de aarde raakt, dat het Koninkrijk van God nabij is.

Daar bidden we trouwens ook vaak om. In de kerk minstens eens per week, met de woorden van het *Onzevader...* die Jezus ons heeft geleerd: *Uw koninkrijk kome!*

Wie ogen heeft om te zien en oren om te horen... ziet en hoort hoe dit gebed veel vaker wordt verhoord dan we vaak denken.

2.

Vier kort opmerkingen over de woorden *Uw koninkrijk kome!* Of over: *Laat uw koninkrijk komen*, zoals de NBV het heeft.

A.

Het is, menselijk gezien, een gebed dat getuigt van bescheidenheid. We bidden er niet om dat *ons* koninkrijk zal komen, dat al onze menselijke verlangens

werkelijkheid worden. We bidden om de komst van het Koninkrijk van God! Deze bede relativeert als het ware onze menselijke verlangens en ambities.

B.

Het is een fel gebed. In de gebiedende wijs. *Uw koninkrijk moet komen.* Een brutale eis. Bijna een protest. Luther zei: wees maar brutaal in je bidden! Niet van dat zuinige! Jezus heeft gezegd: klop en u zal worden opengedaan, bidt en u zal gegeven worden.

C.

Wat is het Koninkrijk van God? Het Koninkrijk van de Hemel? Een bekend Taizélied legt dat heel mooi én eenvoudig uit. Heel simpel gezegd. *Daar waar liefde is en vrede, daar is God.* Waar liefde is en vrede, daar heerst onze hemelse Koning. Daar breekt het Koninkrijk Gods door. Nooit zo krachtig als in Jezus. Hier op aarde openbaart het Koninkrijk zich altijd in momenten en fragmenten. Eens, op Zijn tijd, zal God zijn Koninkrijk voltooien en zal Zijn liefde en vrede zijn *alles en in allen*. Tot die tijd blijven we brutaal bidden.

D.

Uw koninkrijk kome is geen vrijblijvend gebed. Weet wat u bidt! Wij mensen, wij zijn het grondpersoneel van onze hemelse koning. En als wij onze hemelse Koning vragen om werk te maken van de komst of zelfs de voltooiing van zijn Koninkrijk, dan moeten we op zijn minst bereid zijn om een helpende hand uit te steken. Het Koninkrijk van God op eigen kracht stichten of realiseren kunnen we niet. Dat gaat boven onze macht. Maar wat we wel kunnen is tekenen van Gods Koninkrijk oprichten. Iedere daad van geloof, van hoop, van liefde, van rechtvaardigheid, van vrede, van goedheid, hoe klein of verborgen ook, is zo'n teken. Ieder teken helpt ons om het wachten op de voltooiing van Gods Koninkrijk vol te houden.

3.

Vandaag, op deze Startzondag blikken we terug op anderhalf jaar coronacrisis. Soms was het leven zwaar. Eenzaam. Thuis je schoollessen volgen. Thuis werken. Zorgen over gezondheid, over dierbaren, over het bedrijf. Vakanties waren anders. Soms zaten er zondagmorgen niet meer dan 10 man in de kerk, inclusief personeel.

Een aantal keren was er veel verdriet vanwege het overlijden van een gemeentelid aan corona. Ook van gemeenteleden die overleden aan een andere ziekte, moesten we afscheid nemen met niet meer dan een handjevol

mensen. Na afloop van de uitvaart scheidden zich meteen onze wegen. Nog even samen koffie of thee te drinken en napraten was er niet bij.

We misten het zingen! En het koffiedrinken na de dienst. En de spontane ontmoetingen. Nog steeds.

De afscheidsreceptie van onze voormalige kosters Ton en Nel kon niet doorgaan, en het vijftigjarige jubileum van de cantorij kon niet gevierd.

Welkom aan Tafel en de Emmauskring... vielen stil.

En toch kwam het Koninkrijk van God af en toe nabij!

We voelden ons gedragen en geïnspireerd. We werden creatief en vindingrijk, zodat we de lofzang gaande hielden. Handige gemeenteleden zorgden ervoor dat we onze diensten steeds beter konden streamen. We zijn blijven zingen, al was het maar met een handvol voorzangers. In die dienst zijn we blijven bidden: *Uw koninkrijk kome!* Als het niet kon zoals het moet, moest het maar zoals het kon. We gingen vergaderen via de computer. Met Kerst, Pasen en Pinksteren werden er attenties rondgebracht.

In de adventstijd was er opeens een druk verkeer van kerstengelen in de gemeente.

In plaats van een kinderkerstfeest in de kerk kwam er een kerstwandeling door de Vesting, waaraan honderden mensen, jong en oud, hebben meegedaan.

En de gedwongen rust was soms ook heilzaam. We stonden minder in de file.

We gingen meer wandelen. Hadden opeens de tijd om creatief te worden.

Als kerkenraad hebben we ons steeds geconformeerd aan de aanwijzingen van de landelijke PKN – over de kerkdiensten. Daar was misschien niet iedereen altijd blij mee. Maar er was wel steeds begrip en respect voor elkaar. Vrede.

Daar waar liefde is en vrede, daar is God, daar is Zijn Koninkrijk niet ver weg!

Het anderhalve jaar dat achter ons ligt was en tijd vol bijzondere momenten van liefde en vrede. Ons gebed: *Uw koninkrijk kome*, werd vele malen verhoord. Laten wij God daar dankbaar voor zijn.

En laten we God om vergeving vragen voor de momenten dat die liefde en vrede even ontbraken.

4.

We kijken op deze Startzondag vooruit.

Corona is nog niet voorbij. Het is maar de vraag of de wereld van voor corona ooit helemaal terugkomt.

Blijft de economische klap echt uit, of gaat die nog komen?

Het coronavirus heeft andere problemen niet weggedrukt. De zorgen rond m milieuvuiling en klimaatverandering. De verdeeldheid onder onze bevolking.

Het beschamende wantrouwen en gekissebis in Den Haag...

Komt ons gemeentelven weer op gang? Komt het kerkbezoek weer op niveau? Houden we de inkomsten op peil? De livestream is makkelijk. Soms wel erg makkelijk.

Raken mensen uit beeld? Raken we mensen kwijt?

Bijna de halve kerkenraad is aftredend aan het eind van dit jaar. Hoe gaan we dit opvangen?

Allemaal vragen, ook zorgen. Om opgewekt te blijven, en hoopvol, is het heel erg belangrijk dat we blijven bidden: *Uw koninkrijk kome!*

5.

Ons nieuwe jaarthema is: *Van U is de toekomst*. Dat is een krachtige motie van vertrouwen. Meer het is ook een gebed, want we spreken God er rechtstreeks mee aan.

We hebben geleerd van de coronacrisis dat we niet alles in de hand hebben. We zijn veel kwetsbaarder dan we denken. Maar we hebben ontdekt dat we ook veerkrachtig zijn.

En het nieuwe jaarthema zegt ons dat we erop mogen vertrouwen dat ons leven rust in de hand van onze hemelse koning. Dat te weten ontspant, en geeft rust in tijd en eeuwigheid.

Dat geeft rust in de tijd. In vertrouwen mogen we ook het kerkelijk jaar 2021-2022 in Gods hand leggen.

Dat geeft rust met het oog op de eeuwigheid. In vertrouwen mogen wij ons hele leven, en de hele schepping, in de hand weten van onze hemels Koning.

Genoeg gepraat! Laten we nu samen het gebed dat Jezus ons leerde samen zingend bidden (Lied 370: 1,2,3).

Amen.